

ОВЛАДЯВАНЕ НА ВРЕМЕТО

На човека му е присъщо да вярва в безсмъртието.

Лев Толстой

Най-могъщото оръжие, с което може да разполага едно мислещо същество, е владееенето и управлението на времето¹. За да бъде по-точен, трябва да отбележа, че в сферата на науката този момент е бил доста по-добре осъзнат, описан и обяснен значително по-рано от времето, когато научната фантастика се ангажира с него. Един пример, добре илюстриращ това, е теорията на П.К.Анохин за изпреварващото отражение² и неговата решаваща роля за успешното оцеляване и развитие на видовете. Оказва се, че доминираща роля в еволюционния процес заемат онези видове, които успешно са го развили и усъвършенствали. Човекът, като вид и като индивид, е система, която е постигнала най-много в развитието на отражателните способности и в частност при реализацията на изпреварващото отражение под формата на съзнание и самосъзнание, е най-ярката илюстрация на тезата.

Но си мисля, че интересното предстои!

Ще пренебрегна разнобоя и разногласията по голямата тема „mind uploading“ и ще разсъждавам от моята позиция, която е системно-информационният подход към проблема, който аз наричам кибернетичен вариант на лично безсмъртие³. Става дума за това, че човешката личност би могла да се изплъзне от жестоката хватка на ограниченото време на своето съществуване и да реализира лично безсмъртие под формата на многократно „преселване“ във все по-ново и по-съвършено изкуствено тяло. Подробностите на това преселване тук не са важни, достатъчно е само да отбележа, че всяко следващо тяло е по-добро и по-съвършено от предходното в някакво отношение и също така, че се съблюдава определена приемственост в редицата тела-носители, която да обезпечава непрекъснатостта на съществуването и развитието на личността.

Безкрайно съществуване и развитие на личността във времето!

Времето на съществуване и развитие на човешката личност става съезмиримо със съществуването на самото време. Какво е това, ако не овладяване на времето в интензивен аспект!?

¹ Една тема доста обстойно разработена във научно-фантастичния филм „На ръба на утрешния ден“!

² Анохин П.К., Теория отражения и современная наука о мозге, М., „Знание“,1970, стр.35, Оригиналната публикация е в сп. Вопросы философии, 1962г., №7. „Опережающее отражение действительности“.

³ <https://bg.tanyukolev.eu/?p=404& ga=2.116167750.131257763.1653667442-1640922228.1606030164>

Ако приемем за начало на времето тъй наречения Голям взрив, при който възниква нашата Вселена..., а за негов край - Големият срыв (или Голямото разлитане!), говорим за началото и края на времето във Вселенски мащаб и разбирането му от гледна точка на съвременните космологични модели. Не е съществено колко са адекватни, могат ли да се докажат и пр., но е ясно, че времето на съществуване и развитие на човешката личност при реализация на кибернетичния вариант на лично безсмъртие, става съезмиримо с този мащаб, ето защо определено можем да твърдим, че става дума за интензивен аспект на овладяване на времето.

Този интензивен аспект на овладяване на времето има една много важна особеност!

Удължаването на човешкия живот днес, постигането на лично безсмъртие по пътя на технологиите пренебрегва времето на живот на Вселената, то е толкова невъобразимо голямо, че е като даденост, за която не си струва да се мисли. Цялото внимание е средоточено върху организма на човека и неговото усъвършенстване, както и върху възможността да бъде заменен с по-добър изкуствен. Това е така защото ние не сме успели да направим дори и първата крачка в този процес. Но нека допуснем, че вече сме постигнали резултат и вече сме усвоили нов изкуствен организъм, който е по-съвършен, точно като носител на човешката психика и личност. След първата крачка ще следват втора и трета...и така до безкрайност. Вероятно ще се справяме все по-успешно и по-бързо и последователно ще конструираме и изграждаме все по-съвършени свои носители. Тогава, нашето време на съществуване и развитие ще порастне забележимо...и най-напред то ще стане съезмиримо с времето на съществуване на планетата. Много бързо след това и най-близката звезда – Слънцето. След това, без притеснение ще догонваме времето на „живот“ на Галактиката и на цялата Вселена! Напълно мислимо е, да осъзнаем, че големият проблем не са нашите тела, а устойчивостта и съществуването на Вселената в пространство-времевата „пяна“ на Мултивселената. Ще се наложи да помислим добре и вероятно да поработим добре върху проблема за Вселената, в която съществуваме...също, както днес се замисляме за съдбата на планета Земя. Така че интензивното овладяване на времето неизбежно ще ни отведе до овладяване на Вселената. Не само ще ни отведе, но ще се превърне от стремеж и реализация на лично безсмъртие в стремеж и реализация на една запазваща се и удобна за нас Вселена в рамките на Мултивселената. Борбата за лично безсмъртие по необходимост означава борба за „безсмъртие“ на Вселената.

Борбата за „безсмъртие“ на Вселената е обречена на неуспех без екстензивното овладяване на времето. А екстензивното овладяване на времето е пряко свързано с качествата на паметта и ускорената невродинамика, както и с конструирание на бързи и свръхбързи сензори и ефекторни органи.

Една поясняваща картинка, може би, не е излишна!

Ако допуснем, че психиката и съзнанието възникват като следствие от паметта и активността на невроните, то от изключително значение ще бъде и скоростта на тази активност. Известно е, че биологичният неврон функционира с честота около 1kHz... Един бъдещ изкуствен мозък-приемник на психиката и съзнанието може да бъде конструиран от изкуствени неврони функциониращи с честота от порядъка на няколко GHz, дори с тези технологиите, които са в употреба в момента. Това означава ускорение от порядъка на милиони пъти... А това, от своя страна означава, че паметта и психичните процеси на нейна основа също ще се ускорят с толкова... Ефектът, вероятно ще се изрази в това, че една секунда ще бъде разтегната в милион секунди или за да можем да си го представим: в 12 денонощия. Времето ще придобие изненадваща дълбочина и заедно с това неподозирана продължителност... Може също да се предположи, че усъвършенстването няма да се ограничи само с подобряване на невродинамиката. Усъвършенстването няма да подмине сензорите и ефекторните органи. Без да навлизам в подробности това ще означава, че човекът ще се превърне в същество несравнимо по-бързо и динамично във всяко отношение в сравнение с днешния биологичен човек. Няма как да не си спомня прекрасната фантастична история „Почакай малковците“ на Ерик Франк Ръсел...и за едно мое решение на парадокса на Ферми. Защо сме съвсем сами в огромната Вселена, въпреки че логиката говори съвсем друго...?- ами вероятно не сме сами, а сме „почакай малковци“ и ни е трудно да видим резултата и да общуваме с бързите и свръхбързите...

Колкото по-бързо успеем да реализираме кибернетичния вариант на лично безсмъртие, толкова по-бързо ще успеем да овладеем времето и да станем пълноправни членове на обществото на разумните съзнателни същества и цивилизации във Вселената!